

יזכור

פנחס גברון ז"ל

נפל י"ח בתשרי תשל"ד, 14 באוקטובר 1973

פנחס, בן רוזה ואלפרד, נולד ב-ט' בתמוז תש"ח (16.7.1948) בעיר צ'סקי טשין שבצ'כיה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תש"ט (1949). לאחר שלמד בבית הספר היסודי "תל-חי" ובבית הספר התיכון-עירוני ה' בחיפה, סיים לימודי משפטים באוניברסיטת תל-אביב והוסמך כבוגר-משפטים. פנחס היה תלמיד שקדן וצמא-דעת וככל שרכש השכלה, כן גדלה להיטותו להמשיך וללמוד. לאחר שהוסמך כבוגר-משפטים, נרשם ללימודים בפקולטה למדעי המדינה באוניברסיטת חיפה. אף שהצטיין בלימודים, היה ענוותן ולא ניסה להתהדר בידיעותיו. הוא היה חבר בתנועת "הצופים", השתתף בפעולותיה בקביעות וברבות הימים גם הדריך במסגרת התנועה. בתקופת לימודיו התיכוניים השתתף בקורס מ"כים של הגדנ"ע. טוב-לב היה, נחבא אל הכלים, ענוותן, נעים-הליכות ואהוד על מכריו ועל חבריו, שכינהו בשם חיבה "פיני". מטבעו הצטיין בנחישות וברצון עז ולפני גיוסו (בשל כוונתו להתנדב ליחידה מובחרת) עשה לשיפור כושרו הגופני על-ידי ריצות ממושכות למרחקים ארוכים בשעות הערב, בתום יום לימודים ארוך. בתקופת לימודיו האקדמיים, זכה במכרז לתפקיד רכז-סטודנטים לענייני מילואים וניהל מאבקים קשים למען חבריו. כן היה פעיל במסגרת "התנועה למען יהודי ברית המועצות" ועורר את חבריו לצאת להפגנה גדולה למען שחרורה של סילוה זלמנסון. לעומת זאת סירב לעסוק בפעילות פוליטית במסגרת ארגון הסטודנטים.

הוא הרבה בקריאת ספרים והקדיש הרבה מזמנו הפנוי להאזנה למוסיקה, ואף ניגן בכינור, בגיטרה ובחצוצרה בתזמורת בבית הספר ובתזמורת הנוער העירונית.

בתקופת לימודיו האקדמיים נחלץ לעזרת אביו בניהול מפעל פלסטיקה, מבלי לנטוש את לימודיו. על-אף עומס העבודה הרב בשעות היום והלימודים בשעות הלילה, ראה ברכה רבה בשני תחומי פעילותו ותרם במידה ניכרת לקידום המפעל ואכן, התוצאות החיוביות נכרו עוד בחייו.

פנחס גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1966 והתנדב לחיל הצנחנים. לאחר סיום הטירונות ולאחר שהשלים קורס צניחה, סיים קורס קצינים, למרות שבמהלכו נאלץ לפרוש בגלל

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב

יזכור

מחלה. אחרי שהשתלם בקורס שלישים, הוצב ביחידתו בתפקיד שלישי-גדודי והוענקה לו דרגת סגן. ביחידה קנה לו שם של קצין טוב ובעל ידע מקצועי רב. מפקדו אמר עליו: "הוא מתמסר לעבודתו ומגלה יוזמה, בעל כושר ארגוני רב ורצון כן להצליח בביצוע המשימות שהוטלו עליו". חברו לנשק הגדירו כ"קצין חי"ר ולוחם מעולה". במלחמת ששת הימים השתתף בקרב האכזרי על מוצב "עלי-מונטר" שברצועת עזה, שם עברו עליו חוויות קשות. בתום תקופת שירות החובה שלו התנדב להמשיך בשירות-קבע. תמיד הקפיד שלא להדאיג את הוריו; לא הרבה לספר על קשייו כדי שלא להדאיגם ולא דיבר גם על הישגיו ופעולותיו, מתוך צניעות.

במלחמת יום הכיפורים התנדב פנחס להילחם בשורות חטיבת "גולני", אף שלא קיבל צו-קריאה. הוא הצטיין באומץ-לב וברוח התנדבות בכל שלבי הלחימה. ב-י"ח בתשרי תשל"ד (14.10.1973), בשעת קרב באזור מזרעת בית-ג'אן ברמת הגולן, ביקש המפקד מתנדבים לפעולה מיוחדת, לחיסול חוליית אויב מצויידת בטילים שהציבה מארב בצומת פנחס התנדב לצאת למשימה, ובמהלכה נפגע באש צלף ונהרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחיפה. השאיר אחריו הורים ואח. על אומץ ליבו, רוח ההתנדבות וההקרבה שגילה בלחימתו, הוענק לו ציון לשבח מטעם הרמטכ"ל.

במכתב תנחומים למשפחתו כותב מפקדו: "פנחס נלחם באומץ-לב ובעוז-רוח. הוא היה מהמובחרים שבקצינים הלוחמים בגדוד. היה קצין מסור, תכליתי, אהוב על חבריו ועל פקודיו".

משפחתו הוציאה לאור ספר לזכרו ובו דברים על דמותו; כמו כן תרמה כסף להקמת קרן מלגות על-שמו בבית הספר התיכון העירוני ה' בחיפה; משפחתו ומכריו הקימו לזכרו אנדרטה, שהוקמה ביערות הכרמל.

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב